

שלמי תודה

פתגם אפריקני ידוע קובע, כי דרוש כפר שלם כשכיל לגדל ילד אחד. ובכן, בתום שנת עריכה מרתקת, אוכל להעיד כי דרושה אין־סוף עזרה בכדי לערוך כרך אחד... לפיכך, זוהי חובה נעימה מאוד להכיר תודה לכל אלו שהושיטו את ידם בעריכת הכרך:

ראשית, אפנה את תודתי לפרופ' סיני דויטש, דיקן בית הספר למשפטים, אשר הציע לי את תפקיד העורכת (הצעה שנתקבלה בחדווה רבה) ותמך ברעיונות וביוזמות שהיו לי. כמו כן, תודתי נשלחת לחברי ועדת ההוראה, שלא רק אישרו את בחירתי לתפקיד, אלא גם ייעצו והיטו כתף לכל בקשה – ובמיוחד לפרופ' הדרה בר-מור, סגנית הדיקן, לפרופ' ישראל גילת ולד"ר יוסי גרין – אתם ידידי מערכת אמיתיים. תודה מיוחדת פרוסה גם לעורך המיתולוגי, פרופ' מיגל דויטש, על הכוונתו המועילה בראשית הדרך; ולפרופ' גידי ספיר – על כנס העורכים המשפטיים הנהדר שכוון וסייע לי רבות. שנית, ברצוני להודות למחברי המאמרים המאוגדים בכרך זה – לא רק על עצם החיבור, אלא גם על הנכונות לעבוד במסגרת סד לוח־הזמנים המזורז של המערכת שלנו... העבודה עמכם הייתה נעימה ביותר והפרגון שלכם לחברי המערכת שימש כדלק מניע בגופנו.

שלישית, המאמרים עברו שיפוט עיוור כפול ותודתי החמה נשלחת בזאת לשופטים האנונימיים של המאמרים שראו אור בכתב־העת ואשר פעלו הרחק מאור הזרקורים. ברם, כל העבודה הטובה הזו לא יכלה לצאת אל הפועל ללא פועלם של חברי מערכת כתב העת מאזני־משפט ושל עורכי המשנה – עשיתם עבודת עריכה חכמה ויסודית, התגייסתם לכל משימה וסייעתם בשדרוגם של המאמרים. יישר כחכם! ואחרונים חביבים – תודותי החמות לנמצאים מאחורי הקלעים – לרכוזת המערכת, ריקי בלוגלובסקי, מוניקה קושניר וליאת נוב; לדב פיקסלר ולרוית אוחנה ממדור רכש, לעורך הלשוני, גיא פרמינגר, לגב' לאה דברת, המתרגמת המסורה ולליאת אוריאל מדפוס תירוש.